

2
ר' תנן בשם ר' שמואל בר רב יצחק מייתי לה מסיפא דאורייתא (הגיוס ג) בכור שורו הדר לו. אפשיד כן אלא זה יהושע. שהוא עומד מכנו שיהא מעמיד נלגל חמה ולבנה. שהם שולטין מסוף העולם ועד סופו. דאמר רשב"י ספר משנה תורה היה סיגנון ליהושע. בשעה שנגלה עליו הקב"ה מצאו יושב וספר משנה תורה בידו אכור לו (וישע ה) חק יהושע אמין יהושע לא ימוש ספר התורה הזה וכו'. נמלו וזרעה אותו לנגלל חמה אל כשם שלא דוכתתי מזה אף אחת דום מלפני. מיד (וישע ה) וידם השמש וירח עמד. א"ר יצחק א"ל עבדא בישא לאו זביניה דאבא את. לא כך ראה אורח אבא בהלום (נחמיה ט) והנה השמש והירח וכו'. מיד וידם השמש וירח וכו'.

הנהגה כגב בוא א"ר יצחק

5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95
100
105
110
115
120
125
130
135
140
145
150
155
160
165
170
175
180
185
190
195
200
205
210
215
220
225
230
235
240
245
250
255
260
265
270
275
280
285
290
295
300
305
310
315
320
325
330
335
340
345
350
355
360
365
370
375
380
385
390
395
400
405
410
415
420
425
430
435
440
445
450
455
460
465
470
475
480
485
490
495
500
505
510
515
520
525
530
535
540
545
550
555
560
565
570
575
580
585
590
595
600
605
610
615
620
625
630
635
640
645
650
655
660
665
670
675
680
685
690
695
700
705
710
715
720
725
730
735
740
745
750
755
760
765
770
775
780
785
790
795
800
805
810
815
820
825
830
835
840
845
850
855
860
865
870
875
880
885
890
895
900
905
910
915
920
925
930
935
940
945
950
955
960
965
970
975
980
985
990
995
1000

3
"משנה תורה", שם מיוחד בחורל. תורה מן השמים ובתוך זה חלקים. לא סתם שם מיוחד אלא יחס מיוחד.
י"ג מדות שהתורה נדרשת בהן. ומר' אליעזר בריה"ג. ל"ב מדות לדרישת הלכות ממקורות הפסוקים. ישנה מדה אחת הנקראת "סמוכים" וכן "היקש". במובן השואה. יש מקום להתבונן בדברי תורה המושגים. סמוכים היקש היינו הק.
במסכת יבמות בתחילה. ר' יהודה לא לומד הלכה למעשה ממסיכות פסוקים — אבל במשנה תורה דריש. ערך מיוחד למשנה תורה. וכאן בבחינת הסדר. כאן יש ערך מיוחד לסדר הפסוקים. משנה תורה — חזרה על התורה. מה ענינה? בראשית — יסוד. גרעין. שמות ויקרא — "בשבתך בביתך". במדבר — "ובלכתך בדרך". ועוד חלק חמישי — שכלול שבחורה מתוך התכונות של כניסה לארץ. חזרת תורה. וקבלת תורה מחדש. חזרה על עשרת הדברות — לחזות שניים — עם הכניסה לארץ. היווג של קוב"ה ושכינתיה והעם הזה בסדרו בארץ הזאת — והתחדשות התורה. לחזות שניים.

למן כניסה ארץ ישראל

הנהגה כגב בוא א"ר יצחק

התחדשות ישראל ואורייתא

5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95
100
105
110
115
120
125
130
135
140
145
150
155
160
165
170
175
180
185
190
195
200
205
210
215
220
225
230
235
240
245
250
255
260
265
270
275
280
285
290
295
300
305
310
315
320
325
330
335
340
345
350
355
360
365
370
375
380
385
390
395
400
405
410
415
420
425
430
435
440
445
450
455
460
465
470
475
480
485
490
495
500
505
510
515
520
525
530
535
540
545
550
555
560
565
570
575
580
585
590
595
600
605
610
615
620
625
630
635
640
645
650
655
660
665
670
675
680
685
690
695
700
705
710
715
720
725
730
735
740
745
750
755
760
765
770
775
780
785
790
795
800
805
810
815
820
825
830
835
840
845
850
855
860
865
870
875
880
885
890
895
900
905
910
915
920
925
930
935
940
945
950
955
960
965
970
975
980
985
990
995
1000

תורת ארץ ישראל

20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95
100
105
110
115
120
125
130
135
140
145
150
155
160
165
170
175
180
185
190
195
200
205
210
215
220
225
230
235
240
245
250
255
260
265
270
275
280
285
290
295
300
305
310
315
320
325
330
335
340
345
350
355
360
365
370
375
380
385
390
395
400
405
410
415
420
425
430
435
440
445
450
455
460
465
470
475
480
485
490
495
500
505
510
515
520
525
530
535
540
545
550
555
560
565
570
575
580
585
590
595
600
605
610
615
620
625
630
635
640
645
650
655
660
665
670
675
680
685
690
695
700
705
710
715
720
725
730
735
740
745
750
755
760
765
770
775
780
785
790
795
800
805
810
815
820
825
830
835
840
845
850
855
860
865
870
875
880
885
890
895
900
905
910
915
920
925
930
935
940
945
950
955
960
965
970
975
980
985
990
995
1000

מסכת ישנה חדשה

5
10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95
100
105
110
115
120
125
130
135
140
145
150
155
160
165
170
175
180
185
190
195
200
205
210
215
220
225
230
235
240
245
250
255
260
265
270
275
280
285
290
295
300
305
310
315
320
325
330
335
340
345
350
355
360
365
370
375
380
385
390
395
400
405
410
415
420
425
430
435
440
445
450
455
460
465
470
475
480
485
490
495
500
505
510
515
520
525
530
535
540
545
550
555
560
565
570
575
580
585
590
595
600
605
610
615
620
625
630
635
640
645
650
655
660
665
670
675
680
685
690
695
700
705
710
715
720
725
730
735
740
745
750
755
760
765
770
775
780
785
790
795
800
805
810
815
820
825
830
835
840
845
850
855
860
865
870
875
880
885
890
895
900
905
910
915
920
925
930
935
940
945
950
955
960
965
970
975
980
985
990
995
1000

8. התחדשות הנשמה בארץ ישראל

10
15
20
25
30
35
40
45
50
55
60
65
70
75
80
85
90
95
100
105
110
115
120
125
130
135
140
145
150
155
160
165
170
175
180
185
190
195
200
205
210
215
220
225
230
235
240
245
250
255
260
265
270
275
280
285
290
295
300
305
310
315
320
325
330
335
340
345
350
355
360
365
370
375
380
385
390
395
400
405
410
415
420
425
430
435
440
445
450
455
460
465
470
475
480
485
490
495
500
505
510
515
520
525
530
535
540
545
550
555
560
565
570
575
580
585
590
595
600
605
610
615
620
625
630
635
640
645
650
655
660
665
670
675
680
685
690
695
700
705
710
715
720
725
730
735
740
745
750
755
760
765
770
775
780
785
790
795
800
805
810
815
820
825
830
835
840
845
850
855
860
865
870
875
880
885
890
895
900
905
910
915
920
925
930
935
940
945
950
955
960
965
970
975
980
985
990
995
1000

הנהגה כגב בוא א"ר יצחק

אחרי יציאתנו מן המדבר ולקראת כניסתנו פנימה, אנחנו כבר יכולים להבין ולקלוט את התורה. "הואיל משה באר את התורה הזאת" 25, משה רבינו מתחיל להסביר את התורה במובנה האמיתי. אנחנו מתכוננים לשמוע איך מתבארת התורה בהתקרבנות אל האור הבריא שלנו. אנחנו מחכים לשמוע ממה רבינו דברי תורה. הרי נאמר: "הואיל משה באר את התורה הזאת". ומה הם דברי התורה שאנו שומעים? "ד' אלהינו דבר אלינו בחורב לאמר רב לכם שקבת בהר הזה. פנו וסעו לכם" 38. צאו וסעו לכם הלאה, זו התורה! "באו ורשו את הארץ" 39: "עלה רש" 40! זו התורה המתבארת!!

זכור הזכור. תני ר' חייא משל למלך שה'ך לרמת גרר* ונטל בניו עמו, פעם אחת הקניטוהו ונשבע שאינו נוסף היה נזכר להם ובוכה ואומר הלואי יהיו בני עמי אע"פ שמקניטים אותי, הדא הוא דכתיב סימי יחנני במדבר סלון אורחים אמר הקב"ה הלואי יהיו בני עמי כמו שהיו במדבר שהיו מלינין עלי, ודכוהיה ס' בית ישראל יושבים על אדמתם וישמאו אותה. אמר הקב"ה הלואי יהיו בני עמי בארץ ישראל אע"פ שסטמאין אותה:

י' ק' ל' ע' א' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

ת"ד לעולם יחד אדם בא"י אפי' בעיר שזכה עובר טובים ואל יחד כח"ל ואפילו בעיר שזכה ישראל שכל הדר בארץ ישראל חמה כמי שיש לו אלה וכל הדר ברצה לארץ חמה כמי שאין לו אלה שני' ל'ח'ת ל'כ'ם את ארץ כנען להזוה' לכם לאלהים ס' וכל שאינו דר בארץ אין לו אלה אלא לומר ד' כל הדר בר"ל כאלו עובר עבודת טובים וכן ברוד הוא אמר כי גרשני היום מסדסחפ' בנחלת ה' לאמר לך עבד אלהים ארזים וכי טי אמר לו לחד לך עבד אלהים ארזים אלא לומר לך כל הדר כח"ל כאלו עובר עבודת טובים * ד' וראו הנה קמשתם סיניה דרב תודה רבעא לכיסך לארץ ישראל דאמר רב יהודה כל השעלה מבבל לארץ ישראל עובר בעשה

כתובים ק"י ח"א

ה' התוא נברא דנפלה ליה יבמה. בי חזאה אחא לקמיה דר' חנינא אל סוד למידת וליבמה י"א * אחיו נשא כותית ומת ברוך המקום שדרנו והוא יד ארזי

כתובים ק"י ח"א

ימת ברוך ט' קראה טומט ט"פ ת"ש לעיל כל הדר כח"ל כאלו עובר עבודת טובים וכיטו טומט ואמר ברוך כמקס שבענו דהייט שמת בלא זמט כלי זכס וק"י:

היכלה לר

אע"ג דאמריה לעובר טובים שבת משום ישוב ארץ ישראל לא גזרו רבנן. אבל משום מלוא אחרת לא היט מחזיקין אמריה לעובר טובים במלחמה ולחרייהא כדמוכח בפסקה הדל(עירוין דף סח). ההוא יטקה דהשפיך המימיה חסו לקמיה * ורכה אמר להו (שיטו לאמיה או לריכה נחיימו ליה אנב אימיה ולכאורה משמע דכיוס המילה היה שהיו לריכין לחממו כדי למלא וקודם המילה היה דלוי לאהר המילה מוכן הוא ובלא אימיה מחללין עליו שבת וע"י עובר טובים איירי החס כדפי' שס בקונט' וכן פי' ר"מ כדאמרינן בפסק' משנין (שנת דף קטט). דמיה משכעה ער שלסיס חסילו אמרה לריכה לוי אין מחללין עליה חס רככת והא דלומר כסוף

הוקנה שדה בסוריאכקנה כפרוארי ירושלי' למאי הולכרה אמר רב ששח לומר * שבוהבין עליו אונו ואפילו בשבת בשבת ס' כדאמר רבא אומר לעובר טובים. ועושה יה"נ אומר לעובר טובים ועושהווע"ג * דאמרה לעובר טובים שבות משום ישוב א"י לא גזרו רבנן:

ה' ג' א' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט

קסח שטף נהר את זיתיו והמוכר זיתיו לעצים. ובו ב"ם א' ח' שטף הנהר זיתיו ושתלן בתוך שדה חבירו ואמר הלה זיתיו אני נוטל אין שומעו ולו בארץ ישראל א' (ה) כמשום ישוב הארץ באלא יעמדו במקומם

ע"ז חזון ג"א

קסח א משום ישוב הארץ הטעם כתבתי בפרישה משום דעמדו חכמי' על רעתן וחמרו סכרשון ודאי יטע חמרים כשרהו כמו שנטעם מתחלה משא"כ זה שלא נטע מתחלה זמית כשרהו ואם יעלם הראשון שוב לא יטע חמרים כמו שלא נטעם מתחלה

אמריה צינים על גאזאן ציון

קדושת הארץ וקדושת המצות

אמנם ידידי הגאון ר' יעקב דוד רידב"ו שליט"א, העיר בקונטרס השמיטה אשר לו: איך אפשר לומר, שנתיר להפקיע את מצות שביעית ע"י הפקעת המכירה. משום שאנו אומרים שלגבי שביעית בזמן הזה יש קנין לנכרי להפקיע, משום ישוב-ארץ-ישראל. - הרי כיון שאנו מפקיעים אותה מקדושתה אין כאן מצות ישוב ארץ-ישראל. אבל כ"ו מיוסד רק על הסברא, שאין שום מעלה אחרת לארץ ישראל מלבד מה שעל ידה אפשר לקיים את המצות התלויות בה, והיא לפי זה רק כעין הכשר להמצות התלויות בארץ, לפיכך כשמפקיעים חובת המצות, אפילו ע"פ הכרת, שוב אין כאן מצות ישוב ארץ ישראל, ובאמת לא כן הדבר, וסברא זו אינה מיוסדת ע"פ עיקר יסודה של תורה, התלויה ביסוד קדושתה העליונה גם היא בארץ ישראל, וימלכה ושריה בגוים אין תורה "וכיון שגלו ישראל ממקומם אין לך ביטול-תורה גדול מזה" (חגיגה ה.). כי ארץ-ישראל דומה בזה לתלמוד-תורה: ותלמוד-תורה, אע"פ שהוא מביא לידי מעשה המצות כולן, מכל-מקום חלילה לומר, שערכה של תורה איננו כ"א הכשר למעשה המצות, אבל היא עליונה וחשובה בקדושתה בפני עצמה, עד שאפילו כשלומדין מה שאי אפשר לקיים כלל אין שיעור למעלת הלימוד ההוא, ועוד הוא גדול באיזה פנים מן הלמוד שאפשר לקימו במעשה, שהרי זה נחשב ג"כ עשייה, כדאמרינן (מנחות ק"א א):

ארץ-ישראל

ארץ-ישראל איננה דבר חיצוני, קנין חיצוני לאומה, רק בתור אמצעי למטרה של התאגדות הכללית והחוקת קיומה וחמרי או אפילו ורחמי. ארץ-ישראל היא חסיבה עצמאית קשורה בקשר-חיים עם האומה, חכוקה בסגולות פנימיות עם מציאותה, והתוך כך-איראשור לעמוד על התוכן של סגולת קדושת ארץ-ישראל, ולהוציא לסועל את עומק חבתה, בשום השכלת רציונלית אנושית כ"אם ברוח ד' אשר על האומה בכללה, בהטבעה הטבעית ורחמיית אשר בנשמת ישראל, שהיא ששולחת את קריה בצבעים טבעיים בכל הארצות של הרגשה תבריא, ומורחת היא את זריחתה העליונה עלי"מי אתה המדה של רוח הקדושה העליונה, הממלאת חיים ונעם עליון את לבב קדושי הרעיון ועמקי המחשבה הישראלית.

אמריה יאזל יאזל פינ ט

כל העוסק בתורת חטאת כאילו הקריב חטאת וכל העוסק בתורת אשם כאילו הקריב אשם, ואין שיעור למעלת התורה של הלמוד בדברים שאין להם שום יחס לעניני מעשים, פי היא בעצמה עליונה מכל, אלא שבכלל גודל מעלתה כלולה גם מעלה זו שהיא מביאה לידי מעשה. - כמו כן היא קדושת ארץ ישראל. אע"פ שבקדושתה היא מביאה אותנו גם בחורבנה לידי כמה מצות, שאין לנו דוגמתן בחוץ-לארץ, וק"ו בבנינה, מי מנה עפר יעקב, מ"מ לא זה הוא כל עיקר מעלתה, עד שנאמר, שאם מתבטל חובן של כמה מצות או אם יש איזה דוחק, המונע מקיום המצות ומכריח לבקש דרכים כדי להיות נפטרים מהן מפני הדחק, יגרע בזה ערך קדושתה וחבת מצות ישיבתה, כי לא כן הוא, ואפילו אם מפני הדחק צריכים להפקיע איוו מצוה מהמצות התלויות בארץ לא יפול על זה, חס-ושלום, לבם של הזוכים להסתופף בצלצח קדושת חבת נעימת ארץ-חמדה אשר עיני ה' אלהינו בה תמיד, מראשית השנה עד אחרית שנה, -מה ידידות משכנותיך ה' צבאות נכספה וגם כלחה נפשי לחצרות ד', לבי ובשרי ירננו אל אל חיי. כי עצם ישיבת ארץ ישראל מצד עצמה שקולה היא נגד כל המצות שבתורה, שבכלל כל המצות כלולות גם כל המצות התלויות בארץ.

אמר יאזל יאזל פינ ט